

# Walther PPQ 45

Díky společnosti CB Servis Centrum s.r.o., výhradnímu dovozci zbraní značky Walther do České republiky, jsme měli možnost důkladně otestovat dvě poměrně nové *pětačtyřicítky* z řady PPQ M2. O Waltherech včetně řady PPQ informujeme na stránkách našeho časopisu pravidelně, a tak nás samozřejmě hlavně zajímalo, jak si PPQ 45 Auto vedou v praxi.



Walther PPQ 45 ráže 45 Auto

CB Servis nám zapůjčil dvě zbraně. Jedna je naprosto konvenční Walther PPQ 45 s 4,25" dlouhou hlavní v základní černé barvě, druhá PPQ 45 SD s hlavní o délce 4,9 palce přesahující přes obrys zbraně částí osazenou závitem na montáž tlumiče, ve zlaté barvě a dovybavená průhledovým kolimátorem Docter.

Pistole PPQ 45 vyšla z řady PPQ debutující v ráži 9 mm Luger. Jedná se o univerzální pistole vhodné pro službu, obranu jednotlivce i sport. A že mají parametry opravdu sportovní zbraně, o tom jsme se přesvědčili při střeleckém testu.

PPQ mají dnes naprosto běžnou konstrukci. Jedná se o samonabíjecí pistole se závěrem uzamčeným hranolem hlavně do výhozního okénka, s krátkým zákluzem hlavně, jejíž výkyv řídí spodní kulisa. Bicí a spoušťový mechanismus úderníkového typu je jednočinný. Zbraně mají plastový rám a ocelový závěr. Zásobníky jsou plechové dvouřadé, v pětačtyřicítce Auto mají slušnou základní kapacitu 12 nábojů. PPQ M2 mají oboustranné ovládání záhytu závěru, zatímco tlačítko záhytu

zásobníku lze namontovat k ovládání zleva nebo zprava. Nenajdeme u nich žádnou vnější pojistku s výjimkou dnes obvyklého děleného jazýčku spouště. Vy-

tahovač funguje zároveň jako výstražník přítomnosti náboje/nábojnice v komoře.

Závěr má povrchovou úpravu teniferováním s tloušťkou vrstvy 0,004–0,005 mm a tvrdostí 64 podle Rockwella (HRC); úprava zajišťuje kvalitní a dlouhodobou ochranu proti otěru a korozi, podle výrobce srovnatelnou s nerezovou ocelí.

Demontáž probíhá podobně jako u Glocků. Se závěrem staženým mírně dozadu stáhneme oboustranné hmatníky spojovacího třmenu a závěr s hlavní a pružinou stáhneme dopředu. Poté lze oddělit hlavě a nerozebíratelnou sestavu vodící tyčky a vratné pružiny (ta je vyrobena z plochého drátu). Zpětná montáž je ještě jednodušší, závěr s vloženou hlavní a pružinou stačí navléknout na rám.

Konstrukce řady PPQ není úplně nová. V zásadě vychází z Waltheru P99, především z varianty P99 QA (*Quick Action*). PPQ se vyráběly původně v rážích 9 mm Luger a 40 S&W. Prostorově náročnější 45 Auto přišla až před necelými čtyřmi roky. Konstruktorům Waltheru se podařilo větší ráži umístit do zbraně tak, že osa hlavně zůstala stejně vysoko jako

## Kompletní sada: PPQ 45 SD, kufřík, náhradní zásobník a výměnný hřbet rukojeti



u 9mm modelu. Stejně tak rukojeť zbraně nedává vědět, že držíte *pětačtyřicítku*, spíš se svou štíhlostí blíží dvouřadovým *devítkám*.

Celá rodina zbraní vycházejících z P99 má sice osu hlavně výš než například etalon v této kategorii Glock 17, ale ne zas tak vysoko, aby klopný moment bránil rychlému opakování výstřelu. Naopak činí zbraň univerzálnější z hlediska úchopu. PPQ i díky vyměnitelným hřbetům mohou používat dobře rostlí jedinci s velkou masitou dlaní, stejně jako například naše lepší polovičky se subtilnější rukou. Rovněž rádius pod bobřím ocasem je větší a tím může vyhovovat širšímu spektru lidí.

Asi největší inovací proti P99 QA je chod úderníku a spoušťový mechanismus. P99 QA (a například Glocky) pracují s částečně předepnutým úderníkem, který se zčásti napne zákluzem závěru a dále jej střelec napíná spouští, dokud nedojde k vypuštění. PPQ pracuje s úderníkem zcela napnutým při zpětném pohybu závěru. Systém se nazývá *Quick Defense Trigger* a byl vyvinut nově pro řadu PPQ. Spoušť má zhruba 9 mm dlouhý chod, jmenovitý odpor 25 N, ale velmi krátký *reset*, pouhých 2,5 mm. Střelci se spoušť jeví jako s malým odporem a snadno zjištělným bodem spuštění. Krátký reset zase zkracuje čas potřebný k opakování výstřelu, stejně jako zlepšuje přesnost střelby.

Napnutý úderník nelze vypustit jinak než stisknutím spouště, ale zbraň je dostatečně zajištěná automatickými pojistkami a lze ji naprosto bezpečně nosit s nábojem v komoře. Odpor spouště prvního výstřelu je stejný jako u těch dalších. Kdo nenosí náboj v komoře, naopak ocení vysoký závěr, který lze rychle a pevně



Kolimátor Docter na PPQ 45 SD



PPQ 45 SD rozebraná na čištění

uchopit jakýmkoliv způsobem a zbraň spolehlivě nabít.

Zastudena kované hlavně modelů PPQ M2 jsou opatřeny šestidrážkovým poly-

gonním vývrtem; tím se liší od původního modelu PPQ (M1). Stěna hlavně ráže 45 Auto je velmi tenká. Nábojová komora je konstruována s *plnou podporou náboje* (to je pokus o překlad výrazu *fully supported chamber*, pro který dosud není český ekvivalent; jedná se o nábojovou komoru samonabíjecí pistole, která má plně stěny až po drážku pro vytahovač – na rozdíl od některých typů pistolí, jež mají stěnu komory zdola částečně vykrojenou kvůli snadnějšímu nabíjení).

Z Waltheru PPQ 45 je možné frekventovaně střílet municí se zvýšeným tlakem +P. Náboje +P+ firma Walther nedoporučuje, mimo jiné z důvodů chybějící definice jejich parametrů.

PPQ M2 v ráži 45 je pro evropský trh standardně osazena ocelovými fluorescenčními mířidly s pevnou (výměnnou) muškou a pevným hledím (s různými šířkami zářezu). Výměnou za jinak vysokou mušku v rybině lze ovlivnit výškové nastřelení. ➤

Walther	PPQ 45 (M2)	PPQ 45 (M2) SD
ráže	45 Auto	45 Auto
celková délka (mm)	188	204
délka hlavně (mm)	108	124
šířka (mm)	34	34
výška (mm)	147	147
hmotnost bez zásobníku (kg)	0,808	0,820
odpor spouště (N)	25	25
délka záměrné (mm)	188	188
vzdálenost osy hlavně od hřbetu ruky (mm)	25	25
kapacita zásobníku	12 (10)	12 (10)



### Polygonní vývrt PPQ 45 SD

Nejvíc nás samozřejmě zajímalo, jak pistole PPQ 45 střílí. Na tuto otázku lze odpovědět jen jediným způsobem: Absolutně přesně. Na univerzální, v podstatě služební zbraň, která se v našem maloobchodě prodává za ceny mezi 16 000 a 18 000 korun, je to až k nevíře. Střelkou zkoušku jsem prováděl třemi druhy nábojů: tuzemskými Sellier & Bellot 230 grs FMJ, Magtech 230 grs FMJ a vlastními přebíjenými se střelou Ares 230 grs (potahované olovo) s laborací 5,8 grs prachu Lovex S 020/02 a zápalkami S&B, což je, řekněme, taková ekonomická volba. Na hradlech překvapily domácí *sellieri*, byly nejrychlejší a rozptyl rychlostí  $v$ , se pohyboval okolo  $2 \text{ ms}^{-1}$ . Magtechy vycházely o něco hůře a nejhůře moje *přebíjenky* s rozptylem hodnot až  $10 \text{ ms}^{-1}$ . V terči se ovšem nedal rozeznat rozdíl.

První položky jsem střílel pět ran oběma rukama na 25 metrů. Měl jsem hned velmi dobrý dojem ze spouště a připadalo mi, že zbraň má velmi mírný zpětný ráz, ale o něco více se zvedá. PPQ jsem konfrontoval s pětipalcovým M1911 Kimber TLE 2, tedy *pětačtyřicítkou, jak má být*. První položka PPQ se kromě jedné rány vešla do osmičky na terči 50/20. Říkal jsem si, napoprvé docela dobré. Ale pak se mi několikrát zadařilo nastřílet položky, kde se na 25 metrů jednotlivé zásahy navzájem dotýkaly. To jsem už zpozorněl...

V zásadě se všemi třemi typy nábojů fungovaly obě PPQ 45 stejně. Přebíjené náboje měly delší OAL (mám je vyladěné do Kimberu) a jednou se stalo, že u PPQ 45 SD se nezavřel závěr a bylo jej nutné dorazit. Tato laborace je také o něco pomalejší než tovární náboje. U těch se

z pětipalcové hlavně  $v_1$  pohybuje okolo  $260 \text{ ms}^{-1}$ , u mých přebíjených aresů okolo  $220\text{--}230 \text{ ms}^{-1}$ . Nábojnice dopadají nedařleko vpravo dozadu, občas mi některá skončila na pravém rameni.

Chod obou pistolí je naprosto hladký, střelba není doprovázena ničím mimořádným. Chod spouště (s ohledem na určení zbraně) je naprosto dokonalý. Zajímavé je, že jsem lepších výsledků dosáhl s kratší čtyřpalcovou variantou. Zřejmě je délka hlavně 4,25 palce (108 mm) pro přesnou střelbu ráží 45 Auto dostatečná, a navíc mají obě zbraně stejně dlouhou záměrnou. Střelba s kolimátorem Docter je velmi rychlá a zábavná, na *mířenku* to ale moc není.

Vyzkoušel jsem také rychlou střelbu s tasením na různé kratší vzdálenosti. Zdá se mi, že se zde už projevuje vyšší výkon náboje a hybnost střely, jsem trochu pomalejší než s podobnou zbraní ráže 9 mm Luger. Na druhou stranu PPQ má velmi dobrou ergonomii rukojeti, a i když s ní nejsem sžitý, pokaždé při rychlém tasení padla do dlaně správně a úchop byl dokonalý.

Když jsem před mnoha lety poprvé střílel z Waltheru P99, tak mě kromě zajímavého designu příliš neoslovil. S modely PPQ udělal německý výrobce obrovský kus práce. PPQ je velmi univerzální, jak z pohledu ergonomie držení, tak účelu. Rukojeť je navržena tak, aby vyhovovala většině uživatelů. Vyšší osa hlavně sice vyvolává větší klopný moment při výstřelu, na druhou stranu s vysokým závěrem se dobře manipuluje. Přesnost střelby je na špičkové úrovni.

Domnívám se, že kdo dnes chce pětačtyřicítku a není beznadějně ztracen jen pro M1911, nemůže nakoupit lépe.

### První seznamovací položky z obou zbraní na 25 metrů

